

DOMOV
PRO
SENIORY

PRA
PRA
PRA
PRA

HA
GUE
GA
G

U NÁS DOMA

HEŘMANŮV MĚSTEC

Ročník XXII číslo 2 únor/2016

www.domov-hm.cz

Jak šel čas...

Marie Málková, 1980-2016

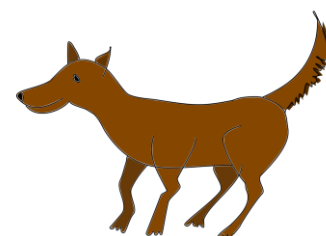
Máme novou ředitelku

Mgr. Klára Čížková, 2016...

Obsah

Slovo na úvod.....	3
Jak šel čas.....	4
Informace z Domova	6
Jmenování nové ředitelky	6
Opravujeme, upravujeme, malujeme, stavíme.....	6
Informace z ošetřovatelského a zdravotního úseku.....	7
Stanice A – Příběhy, které píše sám život	7
Stanice B – Období plesů	7
Stanice C – Kávový dýchánek	9
Stanice D – Oblíbená barva prozradí osobnost člověka	10
Stanice E – Bylinkové čaje	11
Aktivizační úsek.....	13
Máme nového pejska	13
Joey se u nás zabydluje	14
Poutavé vyprávění o knize o Heřmanově Městci	14
Tříkrálový koncert komorního souboru Škroup	15
Keramická dílna	15
... a na co se můžete těšit?	15
Sami sobě	18

Slovo na úvod

Vážení čtenáři,

dovolte mi, abych únorové číslo našeho časopisu uvedla svým krátkým představením.

Má zámecká kariéra započala už v roce 2001, kdy jsem nastoupila na letní brigádu na zámek. Tehdy jsem pracovala na stanici A, pod vedením paní Láškové. V tu dobu jsem byla studentkou zdravotnické školy a na zámku jsem si uvědomila, že jsem si vybrala správný obor. Už tehdy se mi domov a zejména práce s lidmi staršího věku moc líbila. Ráda jsem poslouchala příběhy tehdejších seniorů a byla jsem šťastná, že jsem je potěšila, třeba jen úsměvem a vlídným slovem. Po ukončení studia speciální pedagogiky, jsem v září roku 2005 nastoupila do domova na plný úvazek jako vychovatelka a to na rehabilitaci. Po krátkém zapracování jsem se s dalším vychovatelem střídala na ranní a odpolední směnu na tzv. pátém úseku. Někteří z vás budou ještě pamatovat uživatele tohoto úseku, jimiž byli muži s mentálním postižením, kterým se všude říkalo „kluci“. Práce s nimi byla pestrá, ale někdy i těžká. Postupně jsem se seznamovala s aktivitami v celém domově, vymýšleli jsme nové akce, jezdili jsme na výlety, soutěže, ale třeba i týdenní dovolené. Po roce jsem přebrala po Ivě Krbcové funkci vedoucí rehabilitačního úseku.

S rokem 2006 přišel mimo jiné zákon o sociálních službách a tím vznikla další agenda pro sociální pracovnice. Od aktivit jsem přešla více k práci sociální a společně s dalšími kolegyněmi jsme začínali psát první smlouvy, jezdit na sociální šetření, vytvářet metodiky domova a věnovat se kvalitě poskytovaných služeb. V roce 2009 mi dala paní ředitelka Málková velkou šanci a stala jsem se její zástupkyní a vedoucí sociálně ošetrovatelského úseku. Práce na standardech kvality a dalších projektech byla prací téměř mravenčí, ale už několikrát se nám vyplatila. Věřím, že jsem člověk pracovitý, který chce všechny své povinnosti zastat a práci dokončit včas a tímto se zavazuji, že i nadále budu pečlivě pracovat na všech agendách, které jsou mi jako ředitelce domova od 1. února 2016 svěřeny.

Nestanovuji si nadměrné cíle a úkoly, nejprve plánuji důkladné seznámení s širokou agendou, kterou paní ředitelka Málková musela vykonávat. Je nutné dokončit několik rozpracovaných akcí, například malování, započínající přestavby a rozšíření WC v 1. patře a v přízemí, dokončení některých záležitostí ve stravovacím provozu. Také nás čekají další nevyhnutelné zásahy v parku, dokončení parkoviště a mnoho dalších naplánovaných aktivit. Budeme pokračovat v projektu E- Qalin, máme v plánu obhájení 5 hvězd v rámci Značky kvality a také se pokusíme získat certifikát Vážka. To vše by nešlo bez vynikající práce všech

zaměstnanců domova, kterým věřím, že mě v této práci nenechají a budou se mnou nadále spolupracovat, tak jako doposud.

Hlavně se ale těším na každý pracovní den, který můžu trávit se svými kolegy při plodné a všestranné práci... A v neposlední řadě se těším na každý den, kdy potkám vás, naše uživatele, a můžeme se navzájem potěšit pozdravem, úsměvem či milým slovem a můžu vám být nápomocna při řešení vašeho problému.

Milí uživatelé, milé kolegyně a kolegové. Přeji vám úspěšný pracovní rok, pevné zdraví, alespoň trochu radosti z odvedené práce a prosím, nestrachujte se na mne kdykoli obrátit.

Dovolte, abych vám popřála pěkné čtení.

Klára Čížková, ředitelka

Jak šel čas...

Marie Málková - 1980-2016

Máme Vás rádi...
Děkujeme

Informace z Domova

Jmenování nové ředitelky

V pondělí 1.2.2016 oficiálně do funkce ředitelky uvedl Mgr. Čížkovou ředitel odboru sociální péče a zdravotnictví PhDr. Klinecký, který přijel při této příležitosti do Heřmanova Městce.

Eva Merclová

Opravujeme, upravujeme, malujeme, stavíme...

Začal nový rok a my navazujeme na pokračující opravy z předchozího období.

Současnou větší akcí jsou malířské práce. Už je vymalováno u automatů na nápoje a finišuje výmalba schodiště, které vede z přízemí od stanice C do podkroví ke stanici E. Tam se malíři zdrželi delší dobu, protože bylo potřeba starou malbu oškrabat a připravit zdi na nové malby. Tyto práce představují určitá omezení. Je potřeba nechodit po schodech, ale využívat výtah, dále tolerovat nepořádek, kterému se při malování nikdo nevyhne. Všichni se už těšíme na konečný výsledek.

Další opravné práce se započnou na začátku února a budou se týkat zejména uživatelů stanice B a stanice E (starého podkroví). Na stanici B u pokoje

č. 54 budeme opravovat stávající WC a u pokoje č. 53 bude vybudováno nové WC. Tuto akci jsme propojili s čištěním odpadního potrubí, které je naplánováno na 3. února. Budeme čistit odpady ze starého podkroví, které vedou směrem dolů přes stanici B až do přízemí k hlavní kanalizaci.

Až budou zrekonstruovány WC, pozveme ještě firmu, která na chodbě stanice B vymění linoleum poničené následkem požáru.

V těchto dnech nám firma dokončuje zastřešení nájezdu u recepce. Smyslem je hlavně ochránit vás před nepříznivými vlivy počasí.

Je našim zájmem, aby prostředí, ve kterém žijete, bylo pro vás příjemné a děkujeme za trpělivost, pokud jste opravami omezováni.

Radka Stybalová

Řešení ze strany 12 – 1. treska, 2. candát, 3. úhoř, 4. losos, 5. kapr, 6. sumec

Informace z ošetrovatelského a zdravotního úseku

STANICE A

Příběhy, které píše sám život

Vzpomínka na velké štěstí

Můj příběh se odehrává v roce 1942. Bylo mě 9 roků. Tenkrát jsem se na návštěvě u nemocné spolužačky nakazila spálou. Rodiče mě odvezli do pražské dětské nemocnice. Měla jsem vysoké horečky, při kterých jsem měla pocit, že každý můj prst na ruce je alespoň trojnásobně tlustý a velký. Ošetřovala mě mladá sestřička Pavlínka. Měla zdravé červené tváře, tmavé vlasy a výrazné tmavé obočí. Dnes mně podobu této sestřičky připomíná pečovatelka paní Petra z odd. B našeho domova. V nemocnici se pak jednoho dne ráno objevil německý lékař v bílém plášti na zelené uniformě, s lorňonem na nose a s čepicí, která byla nad čelem zvednutá a „zdobená“ lebkou! Toho dne jsem se cítila velmi špatně. Doktorovo gesto – pravou rukou od levého ramene šikmo doprava, znamenalo jediné a to zlikvidovat! Po chvíli jsem omdlela. Začala jsem vnímat, až když jsem seděla schoulená na studené zemi na chodbě. Viděla jsem kolem mně projít maminku, nevšimla si mě, šla do sesterny. Omdlela jsem po druhé. A to mně možná zachránilo život. Když mě z té chodby odváželi, každý si zřejmě myslel, že ta uplakaná paní jde vyprovodit dítě na jeho poslední cestě...

Doma jsem se vzpamatovala až za několik týdnů. Onemocněla jsem ještě zánětem srdečního svalu, nemohla jsem ani pořádně dýchat, smát se a chodit bez pomoci rodičů. Při tom všem štěstí, že jsem přežila, si moje maminka do smrti vyčítala, že svojí milovanou Mařenku na té chodbě nepoznala. Slíbila si, že na mě nevztáhne ruku, ať už budu zlobit jakkoliv! A to byla od ní velká chyba, protože v dospívání jsem jako rozmazlený jedináček pádnou ruku často velmi potřebovala!

Příběh Marie Nadové zapsala Vlasta Růžičková

OBDOBÍ PLESŮ

STANICE B

Ples je společenská událost obvykle slavnostní povahy, která je spojena se společenským tancem za zvuků taneční hudby. Tato událost mimo jiné umožňuje vzájemné setkávání lidí, kteří by se jinak pravděpodobně nikdy neseťkali. Plesy bývaly v minulosti především

výsadou vyššího stavu, tedy šlechty. V průběhu 19. století se plesy postupně staly (ostatně tak jako mnoho jiných původně šlechtických výsad) běžnou součástí tehdejší měšťanské společnosti, v té době byly takovéto lidové plesy označovány slovem bál. Pořádaly je obvykle různé občanské spolky nebo profesní a stavovská společenstva (cechy) apod.

Vzhledem k slavnostní povaze události je obvykle nutné, aby lidé na plese byli oděni ve vhodném společenském oděvu (společenské šaty, plesové šaty).

Zvláštní kategorií pak tvoří maškarní ples (maškarní bál), kdy lidé na plese mohou být v přestrojení nebo mohou užívat karnevalové masky apod.

V dnešní době plesy pořádají různé společenské instituce a organizace, zejména pak spolky a školy. Střední školy obvykle pořádají každoročně maturitní ples na památku ukončení středoškolského studia, plesy často pořádají i vysoké školy.

Z pohledu ženy:

Znamená to, že je předem vystresovaná, co bude dělat, když se nevejde do šatů (protože před chvílí byly Vánoce a něco přibrála). Hned poté, co se do těch šatů nasouká, začne si lámat hlavu s tím, že si je stejně vzít nemůže, protože už je měla dva roky před tím, tak bude vypadat blbě, že každý rok má na plesových fotkách stejné šaty (přestože si to doopravdy nikdo nepamatuje, protože se na plese, tak opil, že je rád, že ví, jak se dostal domů).

Když se nakonec smíří i s tím, že nebude mít nové šaty – protože nemá čas na to, aby si správně vybrala a navíc jsou tak drahé – tak řeší další problém. A to, jestli má cenu jít ke kadeřníkovi a nechat si upravit vlasy, nebo to jen doma učesat – tak či tak se to při divokém tanci za chvíli rozpadne a bude muset jít na záchodky, aby si nejen upravila účes, ale také večerní líčení, nad kterým strávila hodinu před plesem. A co je na tom všem nejhorší? Že bude muset celý večer nejen chodit, ale i tancovat dvanáct centimetrů nad zemí.

Takže když to všechno shrneme, pro ženu je to jedna velká nervozita a následně celovečerní utrpení na podpatcích, ale přesto všechno ženy na ples chodí rády, aby mohly ukázat svou statečnost a šarm a také, aby se pobavily a odreagovaly od každodenního života.

Z pohledu muže

Znamená to, že si bude muset dát oblek do čistírny, pak zaměstnat ženu, aby mu vyžehlila košili, na což bude čekat hodinu, než ona si vyžehlí své šaty. Potom si jen naleští boty a může jít. Jenomže jeho žena je ještě stále v koupelně a řve, aby ještě malou chvíli vydržel, takže muž sedí v obýváku a potí se v kvádru a přitom stále sleduje hodinky.

Když se jeho paní konečně upraví tak, aby mohli vyrazit, tak si ani nevšimne, jak jeho žena vypadá, protože spěchá, aby ještě zachytili svá místa. A následně, když už si myslí, že je to všechno parádní, on si sedí se svými známými, baví se a popíjí, tak ho žena tlačí, aby si s ní šel zatancovat alespoň jeden tanec. Když teda muž po dlouhém přemlouvání poleví a jde na parket, tak si akorát vyslechne, jak je hrozný tanečník a následně začíná být ples pro jeho ženu nudný a chce jít domů.

Takže ani pro muže nejsou plesy žádná výhra, přesto tam také jako ženy chodí rádi, aby se mohli pobavit a samozřejmě také odreagovat od každodenního světa.

Zdroj: wikipedia.org., google.com

STANICE C

Klára Svobodová

Kávový dýchánek

Konečně k nám dorazila dlouho očekávaná zima. A jak si dala načas, tak nám nyní předvádí, co umí. Teploty klesají hluboko pod bod mrazu. Někteří se radují, ale co si budeme povídat, většina lidí zhýčkaných městem je radši, když nemusí vycházet ven, a nebo jen na chvíli na krátkou procházku. To si potom doma rádi sedneme k dobrému čaji nebo kávě.

O čaji již bylo napsáno hodně, tak mě napadlo podívat se na kávu.

Copak o ní vlastně víme? Většina z nás kávu miluje a nedovede si bez ní představit jediný den. Káva patří ke každodenním rituálům. Někdo ji pije kvůli kofeinu a někdo jen proto, že mu chutná. O kávě koluje dokonce i legenda, kde se praví, že poprvé ji ochutnal pastevec

koz, jménem Kaldi. Bylo to náhodou, když si všiml, že zvířata, co snědla červené kávovníkové třešně jsou čilejší. Proto se rozhodl uvařit si odvar a sám na sobě zjistil jeho povzbuzující účinky. Svě tajemství prozradil i jednomu opatovi, který potom vařil kávu ve svém klášteře. Byla to ještě dlouhá cesta, ale postupně se kávovník rozšířil do celého světa, začaly se otvírat kavárny a pití kávy se rychle zařadilo mezi denní rituály.

A co se děje, než se dostane z plantáží k nám a zavoní třeba doma na stole? Existují dva druhy zpracování kávy, kdy se různé vrstvy slupek oddělují od samotného zrnka. Je to suchý a mokřý způsob. Oba způsoby mají vliv na kvalitu a tím i na cenu kávy. Po zpracování se káva třídí podle kvality a velikosti a balí do pytlů. Rozváží se hlavně lodní dopravou do celého světa. Káva se potom prodává podle jednotlivých odrůd. Kávovníků máme asi na 70 druhů, ale nejznámější druhy kávovníku respektive kávy jsou Arabica a Robusta. Zelená zrna projdou pražením. Je to velmi důležitý proces, při kterém zrnka získávají výslednou chuť a aroma. Poté se z ní míchají různé směsi, anebo se prodává jako jednodruhová. A je jen na nás, jakou kávu si dále připravíme.

Nejrozšířenější je černá káva, takzvaný turek. Tu asi známe všichni. Oblíbené je espresso, malý šálek silné kávy, připravený ve vysokotlakém kávovarů. Ženy mají rády kávu Vídeňskou, což je espresso s pořádnou porcí šlehačky. Také latte macchiato, které je z espressa a našlehaného mléka. Nebo cappuccino, které je z espressa, mléka a mléčné pěny. Profesionálové vám při lití mléka namalují na jeho povrchu různé obrázky. V létě nám určitě zachutná ledová káva se zmrzlinou a šlehačkou. Do kávy můžeme přidat i alkohol. Existuje spousta receptů, kdy se do kávy přidává nějaká ingredience.

Pokud půjdete na kávu do kavárny, všimněte si, zda je zde barista. Každá kavárna či restaurace by ho měla mít. Kdo to je? Barista je odborník na přípravu kvalitní kávy. Musí zvládat celý proces přípravy kávy od údržby kávovarů po servírování kávových nápojů. Pozorovat ho při práci je příjemná podívaná.

Ať už si dáte kávu kdekoli, vychutnejte si ji v klidu a s chutí.

Jana Darsová

STANICE D

Oblíbená barva prozradí osobnost člověka

Je přirozené, že se každému líbí úplně něco jiného. A to platí i o barvách. Proč má ale někdo rád takovou barvu, kterou druhý opovrhne? Ve skutečnosti mohou naše preference hodně prozradit o našem charakteru.

Červená

O lidech, kterým se líbí červená barva, se říká, že mají silnou osobnost. Měli by být odvážní a užívat si každou vteřinu života. Jsou vnímaví a nechybí jim zdravá dávka sebevědomí. Neustále se snaží v něčem zdokonalovat a hledají nová dobrodružství. Ačkoliv jsou většinou spíše tišší povahy, neznamená to, že jsou stydliví. Milují riziko a dobrodružství. Pokud máte rádi červenou, nebojte se být sami sebou, jste velmi citově a emočně založený člověk.

Růžová

Tuto barvu najdete téměř v každém dámském či dívčím šatníku. Lidé preferující růžovou touží po romantice a ochraně. To ale v žádném případě neznamená, že jsou slaboši, pouze mají ženskou a zranitelnou duši. Jsou na sebe opatrní, mají se rádi, ale zároveň touží být milováni druhými.

Zelená

Zelená barva je spojována s jarem a jaro zase s tím, že vše kvete a probouzí se k životu. Tato barva asociuje také růst a rovnováhu. Ti, kteří mají rádi zelenou, jsou plašší, naivní, ale zároveň klidní a uvolnění. Jsou konzervativní a nemají rádi změnu a vyhýbají se riskování. Jsou trpěliví a upřímní. Zranitelnými je činí to, že jsou příliš důvěřiví k druhým.

Žlutá

Žlutá barva je barva štěstí, radosti a svobody. Rozzařuje svět. Je oblíbenou barvou intelektuálů a individuálních jedinců obdivujících logiku a technické vymoženosti. Ti mají také sklon k nezodpovědnosti, ovšem mají spoustu životních cílů, kterých mají tendenci se vzdát dříve, než jich dosáhnou. Očekávají příliš mnoho od druhých i sami od sebe, což může občas skončit fiaskem. Jsou velmi kreativní a umělecky založení. Vědí, jak si užít příjemný, veselý a krásný život.

Jana Novotná

STANICE E

Bylinkové čaje

Věříte v sílu bylinkových čajů? Nevlídné zimní počasí, kdy se teplota během několika dnů změní až o více než dvacet stupňů, má velmi nepříznivý vliv na náš organismus. A tak nám nezbývá, než posilovat imunitu a vyhýbat se prochlazení. V zimě se také rádi zahřejeme hrnkem teplého čaje. Je až neuvěřitelné, jak „obyčejný šálek čaje“ prospívá lidskému zdraví. Bylinky pomáhají proti mnohým zdravotním problémům, ale mají také preventivní účinky, dokážou povzbudit nebo naopak uklidnit.

Známý je šípkový čaj, který je bohatý na vitamín C a používá se jako prevence nachlazení. Dalším hojně používaným čajem je čaj z lipového květu, který je velice oblíbený pro uklidňující účinky, také zmírňuje bolesti hlavy a pomáhá při usínání.

Čaj z meduňky zlepšuje trávení, je vhodný při nachlazení, chřipce a horečkách, uklidňuje nervy.

Asi nejznámější je čaj z heřmánku, který se používá pro své protizánětlivé účinky, od pradávna ho babičky vařily při trávicích obtížích, nebo ho využívaly ke zmírnění úzkosti.

Mateřídouškový čaj ulevuje od bolestí a má povzbuzující účinky. Je doporučován také při nachlazení, při bronchitidách, zánětech uší i nosních dutin.

Kopřivovému čaji se říká „pročišťující“, působí močopudně, obsahuje množství vitamínů a minerálů, včetně železa. Pomáhá také při různých alergiích a ekzémech.

Květ z černého bezu se pije při nachlazení, na zklidnění při chřipkách a při bolestech nosních dutin.

Rozmarýnový čaj ulevuje od bolestí hlavy, používá se i u trávicích obtíží a navíc posiluje paměť.

Čaj ze semen fenyklu pomáhá při trávení a nadýmání.

Další, méně známý, je čaj z ostropestřce mariánského, který se používá při onemocnění jater a žlučníku a řeší nízký tlak.

A tak bychom mohli pokračovat ve výčtu našeho bohatství z přírody. Proto si raději pojďme uvařit šálek dobrého čaje.

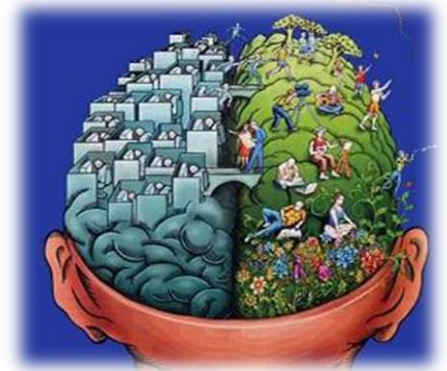

Jiřina Dittrichová

Skrývačky – v uvedených větách se skrývají **ryby**.

1. Jean-Paul Sartre s Kantem byli osvícenci.
2. Vedoucí mi nařídil pánovi z Klecan dát jeho zboží.
3. Dnes jsem uvařila ragú hořkosladké chuti s fazolkami.
4. Včera odpoledne upadlo sosně několik starých větví.
5. Dnes šla Jitunka prvně do školy.
6. Hned zítra ráno donesu Meclovým to cukroví.

Řešení naleznete na str. 6

Aktivizační úsek

Máme nového pejska!

Canisterapeutický pes Joey

V pondělí 18. ledna 2016 přijel oficiálně předat hlavní cvičitel z organizace Pomocné tlapy, o.p.s. pan Jiří Tomášů do dlouhodobého užívání vycvičeného canisterapeutického psa.

Pes, zlatý retriever, jménem Joey bude pomáhat a „léčit“ seniory. Přivítali jste ho s velkým nadšením a otevřenou náručí.

A co bude vlastně pejsek v domově dělat? Každé ráno bude jezdit spolu se mnou, jeho „páníčkou“, pověřenou zaměstnankyní domova do práce. S Joeym budu provádět canisterapii, se kterou mám již letité zkušenosti. Tuto činnost jsem doposud vykonávala se svojí labradorkou, fenkou Luckou, která byla rovněž vycvičena u Pomocných tlapek. Lucince je ale už jedenáct let a potřebuje více odpočívat, proto její „práci“ nyní převezme Joey. Z osobní zkušenosti, ale i od cvičitelů vím, že pes potřebuje důkladné vedení jednou osobou, a proto bude Joey bydlet u mě doma. Jeho mimopracovní režim se musí přibližovat režimu psů chovaných v domácnostech. V Domově pro seniory budeme společně provádět skupinovou nebo individuální canisterapii. A především dělat radost, těšit a zpříjemňovat každický den v domově. V rámci terapie bude Joey masírovat a prohřívát bolavé klouby seniorům, procvičovat jemnou a hrubou motoriku, podávat spadlé předměty, zpříjemňovat pobyt na rehabilitaci, otevírat a zavírat dveře vozíčkářům. Též dokáže sundat boty, ponožky, čepici, bundu, ale také, při tzv. polohování na lůžku předávat spoustu energie a doprovázet uživatele na procházky a různé akce pořádané domovem. Pes musí pracovat určitý počet „canishodin“ a poté se mu musí dopřát odpočinek. Proto Pomocné tlapy předávají pejska do takového zařízení, které vytvoří pro psa skvělé podmínky a kde bude mít vždy pouze jednoho páníčka, který je za něho zodpovědný a dohlíží na jeho odpočinek a relaxaci, kondici, zdravotní stav, chrání ho před úrazy a nemocemi...

Výcvik psa Joeyho byl hrazen z grantu od společnosti GSK, veřejné sbírky a sponzorských darů. I touto cestou děkujeme všem, kteří na výcvik finančně přispěli. Také děkujeme organizaci Pomocné tlapy, o.p.s. ze Starého Plzeňce, která se na velmi profesionální úrovni zabývá předvýchovou, výchovou a výcvikem asistenčních psů. Lenka Pumerová

Joey se u nás zabydluje...

Poutavé vyprávění o knize o Heřmanově Městci

12. ledna 2016 nám Ivo Šimák představil svoji knihu, již třetí v pořadí s názvem „Heřmanův Městec slovem a obrazem“. Velmi poutavé povídání o Heřmanově Městci zaujalo všechny diváky, kteří přišli do Rytířského sálu. Bylo hezké, že diváky zajímalo vyprávění, přesto že hodně z vás má své kořeny především v Praze. Na závěr besedy pan Šimák zodpověděl dotazy přítomných. Pro zájemce, kteří chtějí poslouchat předčítání této knihy, je příležitost každý čtvrtek v besedě v literárním klubu s Alenou. Knížka se dá zakoupit v informačním centru Heřmanova Městce na náměstí.

Tříkrálový koncert komorního souboru Škroup

V pátek 8. ledna v podvečer jsme se společně sešli v Rytířském sále, abychom si ještě jednou připomněli uplynulé vánoční svátky a jejich atmosféru. Zaposlouchali jsme se do skladeb G. F. Händela, W. A. Mozarta, B. Brittena, A. Scarlattiho, vánočních pastorel J. J. Ryby a vánočních koled K. Steckera. Hudební program v podání komorního souboru Škroup z Lázní Bohdaneč, který zde již tradičně koncertuje, zpestřil přednes textů s vánoční tematikou.

Keramická dílna

Sotva jsme se rozloučili s vánoční tematikou, začali jsme v naší keramické dílně pilně pracovat na Velikonocích. Na Velikonočním jarmarku, který bude v půlce března, budete moci vidět slepičky s malovanou kraslicí, sluníčka, strážce obydlí a další a další výrobky, které s láskou vytváříme pro vás, kteří máte rádi krásné a ručně dělané výrobky, ale taky pro sebe. Spolupráce s vámi nás velmi těší a doufám, že se nám vše vydaří tak, jak má.

Veronika Kumperová, Hana Zítová, Veronika Vodičková, Alena Tučková

... a na co se můžete těšit?

středa 3. února – promítání DVD Zlatá mládež v salónku v 9,00 hod.

pátek 5. února – Masopust v Rytířském sále ve 13,00 hod.

úterý 9. února – turnaj v kuželkách v salónku ve 13,30 hod.

středa 10. února – solná jeskyně ve 12,30

čtvrtek 11. února – muzikoterapie v salónku v 15,00 hod.

pondělí 15. února – zábava s padákem v salónku ve 13,00 hod.

středa 17. února – vystoupení Šimona Pečenky v Rytířském sále ve 14,00 hod.

úterý 23. února – Dobrá čajovna v Zámecké besedě ve 13,30 hod.

středa 24. února – solná jeskyně ve 12,30 hod.

čtvrtek 25. února – muzikoterapie v salónku v 15,00 hod.

pátek 26. února – Východočeské divadlo Pardubice v 9,00 hod.

Sami sobě

„...Takový přemýšlivý hoch, ale je otázka, zda se jeho přemýšlení ubírá správným směrem...“

To bylo na mě – z úst paní profesorky češtiny, když jsem byl vyvolán.

Abych vysvětlil: pravil jsem – schválně – že rád čtu knihy Karla Čapka a Karla Klostermanna a ještě jsem přidal dílo milovníka lesů a přírody Jana Vrby.

Dlužno dodat: měl jsem a dosud to trvá, takový zlovyk či nectnost, opovrženímhodnou, trestuhodnou a tak dál: „tahat čerta za ocas“.

Můj spolužák Toník pronesl slyšitelným polohlasem: „Jak můžeš mluvit logicky, když čteš Čapka a Klostermanna?“ Což byla zdařilá nadsázka, hyperbola. Jistě trefné.

O prázdninách jsem dělal brigádu jako výpomocný průvodčí na tramvajových vlečných vozech, sídlících v pankrácké vozovně.

Pak jsem byl ještě s rodiči v krásné vesničce Horní Vltavice nedaleko Boubínského pralesa, už blízko horské Šumavy. V místním obchůdku jsem objevil dvě věci, které mě zaujaly. Český překlad novely ruského lékaře a spisovatele A.P.Čechova Step. A dále – světe, div se – obrázek Klostermannovy chaty nedaleko našeho tehdejšího prázdninového bydliště.

Ihned jsem poslal pohled své paní profesorce, která byla tolik starostlivá o mou literární přemýšlivost a orientaci. Měla opravdu nelíčenou radost, že jsem si na ni vzpomněl. I já jsem měl potom příjemný pocit, že jsem svou orientací změnil snad i paní profesorku. Opravdu, rád někoho potěším!

Mgr. Pavel Švestka